

CAMINAR...

SI l'excursionisme sigués solament fer quilòmetres a peu per la plana, muntanya o ran la mar, tindria importància com a exercici corporal, com una altra passejada qualsevol.

Veu's aquí perquè en constituir-se un «Grup Excursionista», inclou un significat d'orientació vers altres horitzons, i que sense haver-ne parlat abans els components, constitueix el centre de la seva valorització intrínscica. Entenc que l'excursionisme per a merèixer el nom de tal, deu reunir: exercici, instrucció i companyonia; trilogia bàsica que, junt amb l'alegria encomanadissa que duu tota sortida, uneix els components del grup en sentit emotiu.

«Saber caminar», és de gran importància per tal de ritmar els passos i moviment de braços, amb la respiració. Com així en passar per l'ombra o sol, segons sigui l'estiu o hivern, detalls que hom trobarà en els llibres d'Excursionisme.

La part instructiva és de resultats extraordinaris: preparació; visita i estudi a determinats llocs, que poden enfocar-se de manera senzilla, per anar augmentant en successives excursions el centre de coneixements, com tenim per exemple en aquests entorns: Caldes de Malavella, amb part històrica, i, per altra banda, el perquè surt l'aigua calenta; visita al cràter de la Closa de Sant Delmai; excursió a Romanyà amb l'observació de les pedres milenàries que ens parlen de la Prehistòria. Aquests i d'altres són motius d'interés i d'alliçonament, amb una deix de recança per a repetir les visites per tal d'arrodonir els estudis preliminars del temps i lloc.

Tot això, fent referència dels indrets més propers amb el mínim de despeses, perquè eixamplant el cercle de possibilitats econòmiques pel viatge, hom podria arribar-se fins a Empúries, on tant hi ha per a veure, observar i estudiar entre les ruïnes, on desembarcaren fa més de dos milers d'anys, els qui establiren, no solament el comerç amb els indígenes, sinó també el lloc per on començà a entrar l'art i la cultura helènica que anà espargint-se per terres ibèriques.

Les precedents notes són fetes amb el fervent desig que, en projectar una excursió, a més a més de la natural alegria que comporta, es tingui en compte preparar-la i documentar-se tot el possible, pels encarregats en cada sortida com a «cap de colla». Fóra molt interessant i de resultats positius per l'experiència que en tenim, i no solament pel moment, sinó àdhuc per l'avenir, per orientació d'altres grups o colles, si es deixés arxivada la part fotogràfica i escrita de cada sortida, de manera breu i concisa.

(Segueix a la pàgina 6)